

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan srečer, imenki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr.

Za osnanila plačuje se od štiristopet-vrste po 6 kr., če se oznanilo jednorazna tisk, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopini naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnime, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 18—	Četr leta . . . gld. 8·30
Pol leta . . . „	6·50 Jeden mesec . „ 1·10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 80 kr. na četr leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15—	Četr leta . . . gld. 4—
Pol leta . . . „	8— Jeden mesec . „ 1·10

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a hkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotedno naročilo.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Državni zbor.

Na Dunaji, 27. novembra.

Zbornična večina je mehka, kakor testo. Ne hote si človek misli, da se uklanja celo neizrečenim željam ministerstva, da bi se mu le prikupila. Tako se sodi po imunitetnih aferah, pri katerih se je pokazala napram protisemitskim poslancem neka pristranost, kateri se ni prečuditi. Taka afera je bila tudi danes na razpravi in je obudila precej hrupa, takisto tudi nujni predlog glede konsigniranja vojaštva na dan volitve dr. Luegerja županom dunajskim.

Po nekaterih interpelacijah začetkom seje je prišel na vrsto predlog, naj se ne dovoli sodno postopanje posl. Rolsberga. Baron Rolsberg je tožen radi razdaljenja časti in sicer je njegov prestopek do pičice podoben prestopku, zaradi katerega se je v zadnji seji dovolilo sodno postopanje proti posl. Schneiderju. Danes pa je poročalec imunitetnega odseka posl. Funke toplo priporočal, naj se sodno postopanje ne dovoli in z velikim patosom zagovarjal poslansko imuniteto. To se je zdelo celo predsedniku baronu Chlumecemu prečudno. Napisal je listek in v njem naročil posl. baronu Rolsbergu, naj sam zahteva, da se dovoli sodno

postopanja. In baron Rolsberg je storil po predsednikovem naročilu, zbornica pa je vzlič ugovorom dveh temškoliberalnih poslancev sklenila ustreči njegovi želji.

Potem je prišlo na vrsto poročilo o predlogu, naj se dovoli sodno postopanje proti dr. Luegerju tudi zaradi razdaljenja časti. Zoper predlog se je oglasil posl. Dipauli in zahteval, naj se odkloni, ker se je bil imunitetni odsek izrekel za dovolitev sodnega postopanja le, ker je predsednik derimiral. V istem zmislu je govoril posl. Steiner in ostro kritikoval ravnanje imunitetnega odseka. Posl. dr. Pattai je konstatiral, da za krivdo dr. Luegerja ni senec dokaza in smešil barona Rolsberga, da je prevzel ulogo modernega Marka Kurcija. Jako dolgo pa dovtipno je govoril posl. Weber, a pomagalo ni vse nič. Zbornica je z veliko večino dovolila sodno postopanje proti dru. Luegerju in potem rešila nekatere manjše predloge glede podpori t. d.

Koncem seje je posl. Steiner nujno predlagal, naj se voli poseben odsek, kateri naj preišče je-li res, da se je na dan volitve dra. Luegerja županom dunajskim razdelilo bataljonom, kateri so bili tisti dan pripravljeni, po 100 ostro nabitih patron, je-li bil v vsaki vojašnici jeden bataljon vojakov pripravljen, je-li bila konsignirana policijska straža in je-li bil res inhibiran jeden telegram, kateri je odposlalo uredništvo lista „Deutsche Zeitung“ o izvolitvi dr. Luegerja, kar vse je ministerški predsednik v jedni prejšnjih sej tajil.

Ministerski predsednik grof Badeni je rekjal, da vojaštvo ni bilo pripravljeno in da on ni zahteval asistence. Naj se imenujejo tisti, ki trde, da je bilo vojaštvo pripravljeno. Ko bi bila vlada v tem oziru kaj ukrenila, bi tega gotovo ne tajila, ker je odgovorna za javni red in mir. Ko vlada ni potrdila dr. Luegerja, dej je bilo pred očmi samo javno delovanje dra. Luegerja, nikakor ne privatno njegovo življenje.

Posl. dr. Scheicher je povedal, da je sam slišal višjega častnika, ko je pripovedoval, da so v neki vojašnici postavljene puške na dvorišču v piramide. Prejšnji dunajski zapovednik baron Schönfeld je nekoč povedal, da je vojaštvo neprestano pripravljeno varovati interese tistih, s katerimi je

takrat pri mizi sedel. Pravosodni minister je zadnjič govoril o patriotizmu do odpovedi. Patriotizem je ljubezen za domovino. Ta ni v nevarnosti. Mi ne gledamo čez mejo, kjer je mnogo železnih rok. Odkar pa se je Luegerju odrekla potrditev, je nekaj družega v nevarnosti, zaupanje do vlade, prava navdušena ljubezen za vlado in za vse tiste, ki so z njo zvezani. (Gromovit smeh. Klic: Kaj misli s tem? Posl. dr. Pattai: Ljubezen do dinastije. Molk in velika senzacija.) Kar stoji mej ljudstvu in vladajočimi osebam se mora odstraniti. Današnje Badenijevo pojasnilo je tako, da mu ne bo nihče verjel.

Ministerski predsednik grof Badeni je na to priznal, da so se na neki dunajski brzjavni postaji res inhibirale štiri brzjavke gledé volitve dr. Luegerja in je obljudil, da se bodo dotični uradniki strogo kaznovali.

Posl. Steiner je odgovarjal, da vse, kar je povedal, je resnično in se skliceval na „Deutsches Volksblatt“ in na „Arbeiterzeitung“, v katerih so bili natančno označeni batalijoni, ki so bili na dan Luegerjeve izvolitve pripravljeni.

Posl. dr. Lueger je rekjal, da gotovi krog na to spekulirajo, da bi se dunajsko prebivalstvo toliko spozbilo, da bi se moral streljati in da bi se potem moglo razglasiti izjemno stanje. Voditelji so že tako pametni, da ljudstva ne bodo zapeljali, naj se izpostavi ostrim patronam grota Badenija. Istina, da je bilo pripravljeno vojaštvo, se ne dá utajiti. Zakaj se torej neče voliti poseben odsek, da bi to preiskal? Grof Badeni je sicer jako visok in mogočen gospod, ali zmoti se lahko, kakor vsak drug človek, in on se rad in hudo zmoti. To ni vse jedno, ali se je na ljudstvo hotelo streljati ali ne. Če vi niste radovedni, bo ljudstvo izvajalo konsekvence iz tega. Zahtevalo se je, naj imenujemo imena. Ko bi dotične vojake imenovali, bi bili kaznovani, tega pa nečemo. Če zbornica hoče, dobi lahko dotične rezervatne ukaze.

Po viharnem prizoru mej poslancema Schneiderjem in Krausom se je nujnost Steinerjevega predloga odklonila. Kaj je torej resnica? Vlada izjavlja odločno, da vojaštvo ni bilo pripravljeno, protisemitsko pravijo takisto odločno, da je bilo pripravljeno in imenujejo natančno dotične vojaške oddelke. Zbor-

Listek.

Dr. Josip Vošnjak.

(Govoril Anton Trstenjak na banketu dne 18. t. m.)

(Konec.)

Ne samo za politično svobodo, delal je tudi za narodno blagostanje; delal je na to, kako osvoboditi ljudstvo nemškega upliva v narodnem gospodarstvu. L. 1868. se je peljal v zlato Prago k polaganju temeljnega kamena Narodnega divadla in se je o tej prihki prepričal ob uspehu raznih gospodarskih naprav češkega naroda. Tam je videl koristno delovanje posojilnic in radi tega spodbujal k ustanovitvi domačih denarnih zavodov. Danes je teh zavodov tukaj na Štajerskem, da se naši rojaki lahko samostalno razvijajo.

G. dr. Jos. Vošnjak je predobro vedel in čutil, kolike važnosti je za probajo narodne zavesti časopisje. Pisal je za slovenske časopise in je skrbel za to, da bi se ljudstvu ustanovili in podali dobrí časopisi, ki bi je poučevali o politiki in o narodnem gospodarstvu. Oboje je vedno spajal, vedno skrbel

za obojo: za razširjanje narodnega duha in narodnega blagostanja. Ko je nehal izhajati celovski „Slovenec“, trudil se je na vso moč, da je z drom. M. Prelgom ustanovil leta 1867. „Slovenskega Gospodarja“, kateremu je za prvo številko spisal program in za kateri list je sploh spisal mnogo poučnih spisov. Za probajo štajerskih Slovencev ima „Slovenski Gospodar“ neizmernih zaslug. Bil je zelo razširjen list, ki se je čital v vsaki boljši kmečki hiši; le škoda, velika škoda, da mu je izvrstni urednik prehitro umrl.

Spoznavši potrebo nezavisnega političnega lista, stopil je l. 1868. v dogovor z najodličnejšimi štajerskimi rodoljubi: drom. Kočevarem, drom. Dominkušem, drom. Razlagom, Dav. Trstenjakom, Božid. Raičem, drom. Radajem, drom. Jankom Srncem, Ivanom Žužo, Fr. Rapocem, Fr. Skazo in dr., ki so na shodu v Celju sklenili ustanoviti „Slovenski Narod“ in podpisali za ustanovne troške 6000 goldinarjev. Pričobil je za urednika A. Tomšiča, kako nadarjenega mladeniča, in po njegovi prenagli smrti J. Jurčiča, s katerim ga je vezalo najtesnejše prijateljstvo, kakor tudi z drom. Zarnikom, ki

je takrat bival na Štajerskem. „Slovenskemu Narodu“ je bil najmarljivejši sodelavec in njegovemu trudu se je zahvaliti, da se je list preselil l. 1872. v Ljubljano in postal dnevnik.

Te lepe preteklosti spominjamo se danes radi in z narodno hvaležnostjo. Vidimo namreč, da je ime Vošnjakovo tesno spojeno s preporodom političnega in narodno-gospodarskega življenja štajerskih Slovencev, vidimo pa tudi, da ima svoje zasluge za našo večjo žurnalistiko. Nobeden rodoljub ni na tako široko zasnoval svojega delovanja, kateremu je dal najširšo podlago, deluječ za ves narod in dosezajoč z narodom narodne težnje. G. dr. Vošnjak spajal je narodno in gospodarsko stran življenja tudi z literarno. Ko bi se naša literatura že od početka postavila na to praktično stališče, imeli bi gotovo še večje uspehe glede narodne zavesti in glede narodnega blagostanja. Kako je gosp. dr. Vošnjak politično in narodno deloval, to nam je lepo popisal v izvrstnem romanu „Pobratimi“, ki je neprecenljive vrednosti za zgodovino štajerskih Slovencev.

Poleg narodno-gospodarskih spisov, katerih je lepo število („O agrarnem vprašanju“, „Socijalni

nica pa neče, da bi se stvar dognala, da bi se res-nica spravila na dan. To je vsekako jako čudno!

Prišle so potem na vrsto interpelacije, mej drugim interpelacija posl. dr. Gregorja glede razmer pri okrožnem sodišči celjaku in interpelacija posl. dr. Luegarja glede premembre hišnega reda, katero premembo je imenoval govornik nezakonito in protiustavno, ter istega poslanca interpelacija glede borznega kraha dne 14. novembra 1891, glede katere se je sedaj izkazalo, da jo je prav za prav provzročil poljski poslanec Jaworski.

V tajni seji se je čitala interpelacija posl. Trola glede konfiskacije volilnega oklica proti-smitske stranke. Prav čudno, da se take interpelacije čitajo v tajni seji, res prav čudno.

Prihodna seja bo v petek.

V Ljubljani, 28. novembra.

Iz budgetnega odseka. Pri točki o visokih šolah je dr. Menger hotel svet prepričati, da se, kar se tiče visokih šol, bolj gleda na Slovane, kakor na Nemce. Pri tem se je posebno ponašal, da so Nemci jedini avstrijski narod, ki ima svetovni jezik in svetovno slovstvo. To ponašanje z nemško svetovno literaturo je pač kar smešno. Koliko bi pač ostalo od tega slovstva, ako bi od njega odvzeli, kar so storili izvenavstrijski Nemci. Pokazalo bi se, da se naši Nemci s Slovani meriti ne morejo. Napisled je predlagal, da se odpusti Dunaju, Gradcu in Brnu plačevanje nečih doneskov za visoke šole. Zlasti Gradcu naj ne opusti plačevanje 8000 gld., ker ima mesto dovolj drugih stroškov. Minister ni nič odgovoril, a najbrž se bode oziral na to Mengerjevo željo.

Razpor v hebski trgovinski zbornici. Člani hebske trgovinske zbornice so se bili dogovorili, voliti nekega obrtnika Weberja v deželnem zbor. Ker pa Weber kandiduje proti liberalcu dr. Schückerju kot kandidat za državni zbor, je zbornična liberalna večina popustila Weberjevo kandidaturo in v deželnem zbor izvolila dr. Schückerja. Obrtniki so pa bili zaradi tega jako razburjeni in so vsi zbornični člani obrtnega oddelka odložili svoje mandate.

Višja ženska izobrazba v Avstriji. Poročalec dr. Beer je v proračunskem odseku omenil, da od državne strani se ni nič storilo za višjo izobrazbo deklet. Razen ljudskih in meščanskih šol še ni preskrbel nobene dekliške. Višje dekliške šole so le zasebni zavodi, od katerih dobivajo nekatere državno podporo. Treba se je pa ozirati na to, da razmere silijo, da se dandanes dekleta raznim učenim poklicem izobražajo. Zaradi tega so v nekaterih državah dovolili ženskam pohajati vseučilišča. Predlega je sledoč resolucijo: 1. Vlada se pozivlje, da se loti organizacije višjih dekliških šol; naj se dovoli dekletom, ki so doble maturitetno spričevalo, pohajati vseučilišča, in 3. naj se dovoli ženskam, ki so na tujih vseučiliščih doble doktorstvo združila, da na kakem domačem vseučilišču napravijo stroge izpite in dobe doktorat veljaven v Avstriji. Učni minister Gautsch je odgovoril, da mora biti glavna naloga žensk vzgoja otrok. Priznal je pa, da za srednji stan ljudska in meščanska šolska vzgoja tudi pri ženskah več ne zadošča. Zato bode ministra le veselilo, ako dežele in večje občine kaj store v tem oziru. Nobene ovire pa ne bode delal minister temu, da kandidatinje ženskih učiteljev

problem in kmetaki stan", "Kaj človeštvo vživa", "Umno kletarstvo", "Posojilnice na pomoč kmetom", "Proti žganju", "Zakaj peša kmetski stan", "O gospodarskih šolah" podal nam je g. dr. J. Vošnjak celo vrsto beletrističkih spisov, katerih je mnogo priobčila slavna družba Mohorjeva in katerih mi pač ni treba imenovati.

Posebe pa bi rad povdarił drame in igre. V dramah zastopa g. dr. J. Vošnjak pristno narodno stališče. Pred očmi imel je vedno to, da se mora gledališče vsakega naroda razvijati iz narodne drame. Narodna drama bodi glavni steber slovenskemu odru. Snov Vošnjakovim dramam je pristno narodna, kri od naše krvi; kakor njegove osebe v drami, tako misli, tako čuti, tako govorji slovensko ljudstvo. "Lepa Vida", "Marjeta" sta živi podobi iz naroda. Kakor v romanu, tako se vidi v drami, da je pisatelj prodrl v srce narodovo in da je malo-kateri pisatelj tako globoko spoznal narod. Veš spisom je praktična smer in radi teh svojstev in vrlin imajo vsi spisi pisateljevi kulturno, zgodovinsko važnost.

G. dr. Jos. Vošnjak zapusti našo belo Ljubljano, kjer je neumorno deloval na mnogoterem

době s pohtanjem nekaterih predavanj na vseučiliščih formalno sposobnost za učiteljice na višjih dekliških šolah. Minister pa misli, da sedanje gimnazije ugajajo le za dečke, ne pa za deklice. Drugače je seveda, da v posamičnih slučajih kaka deklica naredi maturitetni izpit. Tukaj bode naloga učne uprave urediti te maturitetne izpite. Število kandidatinj za vseučilišče je še premajhno, da bi bilo potrebno posebne organizacije. Učno ministerstvo se pa že pogaja z ministerstvom vnanjih stvari o nostrifikaciji doktorskih diplomov, ki jih dobé ženske na tujih vseučiliščih.

Ogerski ministerski predsednik Banffy, kateremu so padec prorokovali večkrat že konzervativci, še nikakor ne misli odstopiti. Govorilo se je, da Banffy odstopi, ko se dovrši cerkveno-politične reforme. Te so se dovršile, a ministerski predsednik je pa v liberalnem klubu že nazuanil novo nalogu, katere se loti njegova vlada, namreč reforme uprave. Po novem letu takoj predloži zbornici nekatere dolične predloge, pred vsem načrt zakona o upravnem sodišču.

Dogodki v Turčiji. Turška vlada ni naravnost odrekla dovoljenja velevlastim, poslati po jedno vojno ladijo pred Carigrad. V svojem odgovoru priznava, da imajo velevlasti pravico to dovoljenje zahtevati po pariški mirovni pogodbi, a izraža pomislek, da bi to imelo slabe nasledke. Mohamedansko prebivalstvo bi se še bolj razburilo, Armenci pa tudi dobili več poguma za vstajo. Velevlasti se pa ne dajo od Turčije pregovoriti in z odločnostjo zahtevajo dovoljenja upajoč, da bode sultana prijenjal. — Turška vlada je imenovala ne le šest pravosodnih nadzornikov za Armenijo, temveč tudi tri za svoje evropske pokrajine. S tem je pokazala dobro voljo, zboljšati upravo v vseh svojih pokrajinah. Ti nadzorniki bodo že imeli dovolj dela, ako bodo hoteli vestno upravljati svojo službo. Turška vlada bodo pa imela potem dovolj posla, ako bodo hotela odpraviti vse nedostatke, katere ji bodo sporočili ti nadzorniki.

Nov panamski škandal. "Libre Parole" je razkrila novico, da ni samo Arthur podkupoval poslancev v panamski stvari, temveč tudi neki inženér. List je povedal ime doličnega inženéra in banko, ki je izplačevala denar. Pravosodni minister se je tedaj posvetoval o tej stvari z generalnim državnim pravnikom in bila je že preiskava v dolični banki. Več papirjev in knjig je preiskovalna komisija vzela seboj. Pričakovati je v kratkem kake škandalne pravde, ki bodo zopet zadeva več parlamentarcev. Seveda bodo vlada stvar doganjala sama, ako vanjo niso zamotani radikalci.

Volilno gibanje.

Klerikalna infamost. Dunajska "Reichspost" je v današnji svoji številki prijavila infame napad na posl. Kersnika, napad, kateri je mogla spisati le kaka podla duša v kakem farovžu brdsko-kamniškega okraja. Poslancu Kersniku se očita, "da je stopil v zvezo s faktorji, katerih očitni namen je neomejeno izkorisčanje ljudstva, njih prikriti namen pa je in ostane, razbiti avstrijsko monarhijo. Kdo je pa izdal geslo: Delenda est Austria?!!! Ta infamni napad se karakterizira sam, karakterizira pa tudi stranko krivoprisežnikov.

* * *

polju, tako da ga bodo morali težko pogrešati. Preseli se v vinorodne kraje, kjer si želi zopet živeti tam, kjer je pričel pred malone četiridesetimi leti svoje blagotvorno delovanje. Ne pretrga torej delovanja; le mi izgubidemo osobnega prijatelja iz svoje srede. In to je za nas izguba. V domovini "Pobratimov" imel bodo priliko opazovati, kako je poprejšnja ledina, katero je on oral, postala rodna zemlja, in kako je bujno pognala kali narodna zavest, katero je on probujal prej z vsem mladeničkim ognjem svojim. Narodno delovanje sploh ne prinaša bogastva, toda ko bodo to gledali, bodo mu to najlepše zadoščenje za narodno delovanje.

Kakor je telesno in duševno krepak in čil, tako tudi upamo in iskreno želimo, da bi še dolgo živel in bogatil naše slovstvo s plodovi svojega bistriga uma in bogatih izkušenj svojih.

Preporoditelju naroda, ustanovniku "Slovenskega Naroda", pisatelju "Pobratimov" in "Lepe Vide" in dragemu prijatelju g. dru. Josipu Vošnjaku ob slovesu kličem na srečno pot in na veselo sviljenje na književnem polju: Živio in Slava!

Z Dolenjskega, 26. novembra.

Izmej 500 volilcev volilne skupine dolenjskih mest prišlo je 424 volilcev na volilce. Dr. Tavčar je dobil 300, vitez Sawinschegg 124 glasov. To je znak, da je bilo zanimanje precejšnje. Vodstvo klerikalne stranke je uvidelo, da na način volilci nimač moči in da na noben način in z nobenim kandidatom ne zmaga. Ali da bi dr. Tavčar brez vsega odporedil voljen, to se ni smelo zgoditi. — Iskali so kandidata. Nobeden narodnjak jim ni hotel uslužiti, da se za nje blamira. Zataklj so se tedaj k možu nekdanje nemške kranjske stranke, k gosp. vitezu Sawinschegg-u, grajsčaku v Metliki. Po njem so mislili v Belikranji pridobiti precej glasov ter računali na podporo drušib, po dolenjskih mestih rastrosenih Nemcev in nemško-mislečih ljudij. Da tega g. kandidata preteklost žurnalisti ne vzamejo pred volitvijo na rešeto, razglasili so njegovu kandidaturo še par dni pred volitvijo. To vse so dobro uganili, ker drugače Metličani, ki so skoz in skoz narodni, ne bi oddali gosp. Sawinschegg-u 64 glasov; pozabljeno je bil že davno nekdanji poslanec viteza Sawinschegg. Mlajšim ljudem je bilo celo neznano, da je on že pred 15 leti to "tužno" Dolenjsko v deželnem zboru zastopal. Uganili so jo pa tudi dobro, ker g. vitez Sawinschegg je res skoraj vse nemške glasove v načini volilni skupini dobil. Večina naših Nemcev je nepoboljšljiva. O liberalstvu jim usta prekipe, ali če gre za to, slovenstvu kje škoditi, so pripravljeni tudi pod škofovo palico v boj iti.

V Novem mestu so razun šestih vsi Nemci in nemško misleči volilci za g. viteza Sawinschegga glasovali. Dobil je v Novem mestu 32 glasov. Mejni jimi je 6 duhovenskih in 12 narodnih posvetnjaških glasov. (Klerikalna stranka v Novem mestu ne šteje več glasov.) V Metliki ta stranka tudi nima dosti čez 20 pravih somišljenikov, ali tam je uplavalo belokranjsko rojaštvo Sawinscheggovo; vsak drugi protikandidat in Metliki ne bi dobil več kot večjemu 20 glasov.

V Kostanjevici je dr. Tavčarjeva kandidatura zopet neko lepše razmerje napravila. Narodna stranka je imela tam slednja leta le malo volilcev, zdaj jih je imela 11 in klerikalci le 9. — To je veselo videti, vsaj se Kostanjevčani ne bodo več ločili od drugih dolenjskih mestjanov in ne hodili za župnikom Pavličem, ki jih je zadnja leta prav smešno vodil. Pri zadnji državnozborski volitvi je g. Kun g. Pavlič pridobil za g. grofa Margherija in res je dobil isti v Kostanjevici 12 glasov in jednega v Krškem. Letos jih je hotel vpreči v Sawinscheggovo kocijo. Kostanjevčanom je bilo pa že dosti tega vodstva za že zdavno propale kranjske plemeniteži in postavili so se po večini 11 glasov k večini drugih dolenjskih volilcev.

Višnjan, sicer maloštevilni, imajo mej sabo najlepšo slogo. Vsi za narodno stranko in če bi kateri hotel za drugo, pa raje ne voli!

Krčani, Černomaljčani ter Novomeščani so dobro disciplinirani volilci. V Novem mestu je dosti osebnih prijateljev Sawinschegg ovih, ali ni jih mogel pridobiti, akoravno je vse osebno za njihove glasove prosil.

Če domoljuben človek to lepo organizacijo volilcev dolenjskih mest vidi, razveseliti ga mora in če še ve, da je ta organizacija plod trudnega večletnega dela, se kot domoljub ne bi smel dati kaki nasprotni stranki za kandidata rabiti. Ta organizacija je pridobila za Dolenjsko železnico, boljšo glavno cesto, za Novo mesto most, ki je zdaj vitalno vprašanje za to mesto. Gospod vitez Sawinschegg je objavil v svojem volilnem oklicu, da "gori" za to "tužno" gospodarsko zanemarjeno Dolenjsko. Ne moremo misliti, da je bil on (ali njegovi svetovalci) tako malo razsoden, da bi le malo upanja imel na zmago. Saj je moral misliti, da je že bil več let poslanec in da tedaj ni storil za to "tužno" Dolenjsko. Jasno mu je tedaj moralo biti, da je le postrešček v rokah par kapelanov, ki so nameravali letos in prejšnja leta razdirati še tako trdno organiziranih 120 metliških volilcev in da se da za tako nelepo ravnanje v rabi ljudem, ki so letos po Višnjarjevi volitvi te Metličane v "Slovencu" ter "Dol. Novicah" nazivali kramarje, nemškutarje — z vodo polite pse. Mislimo, da to ni viteško dejanje. — G. vitez Sawinschegg je že starejši mož. Če ga je zdaj tako hudo gnalo v delo za Dolenjsko, potem bi on kot kolikor toliko ekonomia našel najlepše polje, to svojo navdušenost dejansko pokazati, da se postavi v kmečkih belokranjskih občinah za kandidata in krasno delo bi našel: — vinograde Belokrajne, ki so toliko sto tisoč goldinarjev prinašali v deželo, spraviti po deželnini in državni pomoči v red. G. vitez Sawinschegg je tudi toliko pameten, da uvidi, da se on s svojimi dužavnimi močmi vendar ne more meriti z dr. Tavčarem. Ta kmečki sin je že veliko in trajnega za slovenstvo spisal, šteje mej najboljše naše literate in kot govorniku mu ni kmalu kak Slovenec kos. Častoljubje in nič drugega, g. kolega vitez Sawinschegg! Nekdaj liberalen Nemec, danes klerikalni! — In po par kapelanih se dati vzdigniti na ščit, da se vas malo vidi! Sembrano slab okus! — Tako je zopet jeden kranjskih plemenitežev včeraj nelepo politično umrl. Mestjanstvo dolenjsko pa je zopet pokazalo, da je jedna najtrdnejših pozicij slovenske narodnosti. Tudi onih 60 Metličanov, ki se je zaradi lepih Sawinschegg-ovih očij odločilo od nas drugih,

prišlo bo še nazaj v staro organizacijo, o tem smo preverjeni, ker Metličan je pošten narodnjak in ni zastonj mejaš Hrvatske.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28 novembra.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Odlični naš gost, gospod ravnatelj Mandrović nastopi jutri drugič na našem odru in sicer v Delavigneovi žaloigri „Ludvik XI.“ v kateri bo igral naslovno ulogo. Ta znamenita igra je našemu občinstvu gotovo še izza lanske sezone v spominu. Naslovna uloga je jedna najlepših in najtežjih in prav največji dramatični umetniki jo igrajo s posebnim veseljem, ker jim daje priliko, pokazati gledalcem vso svojo igralsko sposobnost. Lani je to ulogo igral g. Freudenreich in soglasno se je priznalo, da jo je igral izvrstno. A Freudenreich je le kopiral Mandroviča. Lani smo videli kopijo, letos pa bomo videli original. Gosp. ravnatelj Mandrović šteje to ulogo mej svoje najboljše, a nekdo, ki je videl že njega kot Ludvika XI., pa tudi druge umetnike svetovne slave, mej njimi Rossija, morda prvega igralca na svetu, nam zatrjuje, da se more g. Mandrović v vsakem oziru ž njim meriti, v nekaterih momentih da ga celo presega. — Kot Dauphin nastopi član novoangaževana gdč. Polakov, katere pridobitve se gotovo vsi prijatelji gledališča srčno vesele, vojvodo Nemoura bode igral g. Stojkovič, vse druge uloge pa so v rokah istih igralcev in igralk kakor lani. — V nedeljo se bode pela opereta „Mam'zelle Nitouch“.

— (Slovensko gledališče.) V zanimivi sliki iz modernega velikomestnega življenja „Fromont mlajši in Risler starejši“ smo se seznanili sinoči z umetnikom, čigar ime slovi po vsem slovanskem svetu, in čislani gost nas je prepričal, da ga štejejo s popolno pravico mej najsvetlejše zvezde na slovanskem dramatičkem podnebju. Gospod ravnatelj Mandrović je nastopil v ulogi Rislerja starejšega in v njej dokazal, da je interesantna umetniška individualnost, da zna stvarjati značaje kakor samo tisti, katerim so rojenice položile v zibel dar umetniškega stvarjenja. Gospod Mandrović je umetnik, ki daje vsaki ulogi to, kar je gre, nič več — kakor je sicer navada igralčeva — pa tudi nič manj, ker ve, da le tako služi pesnikovim intencijam. Tisti pomočki, s katerimi dela navadna rutina, so mu zoperne. Uloga Rislerja ne daje igralcu prilike brilirati, težka je in malo hvaležna, vendar je gospod Mandrović jo igral tako zanimivo, tako pretresujoče, kakor to zamore samo umetnik. Kako je bodil in govoril, kako se smejal in jokal, kako je izražal čustva veselja nad svojo srečo, vse je bilo naravno, nepresiljeno, karakteristično, v zadnjem dejanju pa, ko spozna, da je varan, ko se poderejo njega iluzije, tedaj je bil tako velik, je igral s tako silo, da se to ne dá popisati. Občinstvo je gospodu ravnatelju Mandroviču izražalo svoje priznanje z burnim ploskanjem. Ljubljanski Hrvati so mu poklonili krasen lovor-venec s hrvatskimi trakovi, gospod Stojkovič pa ga je pozdravil pri nastopu s primernim nagovorom. Poleg čislane gosta se je zlasti odlikoval gospod Ineman, poleg njega pa gre tudi popolno priznanje gospe Danilovi in gospodični Slavčevi, gg. Stojkoviču in Danilu, a tudi vsi drugi igralci so pripomogli k lepemu uspehu, ker so vsi od prvega do zadnjega, vestno in dobro igrali. Gledališče je bilo jako dobro obiskano.

— (Gledališki vlak v Zagreb.) Vlak bode na potu iz Ljubljane v Zagreb odšel od postaje: Ljubljana ob 6. uri 25 min. zjutraj, Zalog ob 6. uri 37 m., Laze ob 6. uri 46 m., Kresnice ob 6. uri 57 m., Litija ob 7. uri 8 m., Sava ob 7. uri 19 m., Zagorje ob 7. uri 33 m., Trbovlje ob 7. uri 41 m., Hrastnik ob 7. uri 49 m., Zidani most ob 8. uri 10 m., Sevnica ob 8. uri 44 m., Rajhenburg ob 9. uri 10 m., Videm-Krško ob 9. uri 22 m., Brežice ob 9. uri 43 m., Zaprešić ob 10. uri 23 m. in prišel ob 11. uri v Zagreb. V Ljubljano vrnili se bode vlak še istega dne ob 11. uri 50 min. ponoči in bo prišel v Brežice ob 12. uri 51 m., v Videm-Krško ob 1. uri 12 m., v Rajhenburg ob 1. uri 21 m., v Sevnico ob 1. uri 47 m., na Zidani most ob 2. uri 22 m., v Hrastnik ob 2. uri 40 m., v Trbovlje ob 2. uri 49 m., v Zagorje ob 2. uri 58 m., v Savo ob 3. uri 13 m., v Litijo ob 3. 25 m., v Zalog ob 4. uri 3 m. in v Ljubljano ob 4. uri 17 m. Kdor bi se s tem vlakom vrnil ne hotel, smel se bode v teku osmih dñij peljati nazaj s katerimkoli poštnim ali mešanim vlakom.

— (Meščanska vojašnica) Večina prebivalcev, ki so stanovali v barakah Trnovskega in Krakovskega predmestja, naselili so se v meščanski vojašnici. Sedaj stanevale v isti nad 350 oseb.

— (Policijška vest.) Deželne brambe stotniku gospodu J. Kramaršiču bila je predvčerjšnjim ukradena listnica z zneskom 107 gld. Tat se zasleduje.

— (Izgubljen denar.) Posestnica Marija Zdešar iz Švice pri Dobrovi, kateri je letos bila pogorela hiša, pričela je včeraj v Ljubljano, da si v hranilnici izposodi znesek 100 gld., katerega je potrebovala za zgradbo nove hiše. Vračajoč se domov, okreplčala se je nekoliko v gostilni „pri Jožetu“ na Tržaški cesti, kjer je še jedenkrat preštela v hranilnici prejeti denar ter ga potem zavila v žepni robec. Prišedši domov opazila je, da nima ne denarja, ne robca. Vrnila se je takoj v Ljubljano ter dogodek ovadila policiji. Je li je Marija Zdešar denar izgubila ali pa pozabila v gostilni, dognale bode morbiti policijske poizvedbe.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj vršila se je pri tukajnjem deželnem kot porotnem sodišči obravnava proti mizarju Josipu Florjančiču iz Škofljice, obtoženemu hudodelstva tatvine in poskušene goljufije, in proti delavki Mariji Jereb iz Laverce in tovarniški delavki Mariji Florjančič iz Ljubljane, ki sta bili obtoženi hudodelstva poskušene goljufije. Florjančič Josip bil bi prišel že meseca septembra pred porotnike, a pobegnil je bil iz porotne dvorane ter se skrival v Škofljici, kjer pa ga je žandarmerija kmalu prijela. Kakor obtožnica trdi in kakor se je pri obravnavi tudi dognalo, ukradel je Josip Florjančič imovitemu posestniku Valentinu Cundru v Rudniku v noči od 9. do 10. julija 1894 iz zaklenjene kašče in zaklenjene škrinje 4 vložne knjige kranjske hranilnice, glaseče se na 3100 goldinarjev in za 200 gld. srebrnega denarja. Florjančič je tri vložne knjige skoraj popolnoma realizoval in denar zapravil; jedna knjiga, na katero je bilo vloženo 1500 gld. in katera se je glasila na ime Marije Cunder pa ni mogel realizovati, ker je bila vinkulovana tako, da se sme glavnica izplačati le s podpisom Marije Cunder in proti potrdilu župnijskega urada v Rudniku. Zaradi tega, pravi obtožnica, pripravil je Josip Florjančič svojo nečakinjo Marijo Florjančič do tega, da je le-ta ponaredila podpis Marije Cunder in potrdilo županstva Dobrunjskega, naj se izplača Mariji Cunder od njene svote toliko, kolikor zahteva; Marija Jereb pa je potem v Ljubljani to knjižico s ponaredbo vročila postreščku Šušteršiču, naročivši mu, naj dvigne na knjižico 50 gld. in naj denar prinese v gostilno „Nr. 1“ na Križevniškem trgu. Po naročilu Josipa Florjančiča šla je Marija Florjančič za postreščekom v hranilnico, opazovala, če se izplača denar ali ne, in ko so v hranilnici ponaredbo spoznali in izplačilo odklonili, povedala je to takoj svojemu stricu Josipu Florjančiču, da je ta posvaril Marijo Jereb, katera potem ni šla v gostilno „Nr. 1“ in jo torej postrešček ni mogel najti in ovaditi. Josip Florjančič priznava tatvino, taji le, da bi on bil provzročil ponaredbo v knjižici, češ, da je ponaredba bila že prej upisana. Marija Florjančič taji, da bi ona bila pisala ponaredbo, pač pa priznava, da je po naročilu stricem šla za postreščekom v hranilnico in povedala, da le-ta ni dobil denarja, da pa ni vedela, zakaj se gre. Tudi Marija Jereb priznava, da je bila istega dne po drugih opravkih v Ljubljani, drugače pa se je delala čisto nevedno! Josipu Florjančiču, ki je bil zaradi tatvine že večkrat kaznovan, dokazale so se še druge tatvine. Tako je ukradel posestnici Franci Tomažič v Škofljici za 25 gld. suhega mesa in za 70 gld. slivovke; ko ga je posestnica naravnost stavila na odgovor, rekel je: „Meso je snedeno, slivovka izpita in ne morem dati nazaj; če hočem plačlam, če ne, pa ne“. Porotniki potrdili so vprašanje glede krivde Josipa Florjančiča, zanikali pa so vprašanje glede krivde Marije Florjančič in Marije Jereb. Na temelju porotniškega izreka bil je Josip Florjančič obsojen na 7 let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno, Marija Florjančič in Marija Jereb pa sta bili od obtožbe oproščeni.

— (Nova pošta.) Na železniški postaji v Šmarje-Sap, politički okraj ljubljanski, odpre se dne 1. decembra nov poštni urad, ki se bode pečal s pisemsko in vozno pošto ter ob jednem služboval kot nabiralnica poštnohranilničnega urada. Zvezo bode imel s železniškimi vlaki Ljubljana Rudolfovo, oziroma Kočevje.

— (Požari) V vasi Primčavas pri Ambrusu je nastal dne 23. t. m. ogenj, kateri je trinajstim gospodarjem upelil hiše in gospodarska poslopja. Škoda se ceni na 25.000 gld. Ko bi v takih krajih, kjer ni posvetne inteligencije, vsaj duhovniki kaj storili glede snovanja gasilnih društev — pa nič, samo pri volitvah znajo ščuvati! Tudi v Mladjah pri Kostanjevici je ogenj prouzročil precejšnjo škodo.

— (Dolenjsko pèvsko družtvu) v Novem mestu) priredi dne 30. t. m. v prostorih „Narodnega doma“ pod vodstvom gospoda Ignaca Hladnika Prešernov večer z naslednjim programom: 1. * * „Iz naroda“ in „Spančkaj dete ljubo“. Udarjajo gospice tamburašnje. 2. Volarič H: „Ne zveni mi“. Mešan zbor. 3. * * „Veseli spomini“. Dvoglasni ženski zbor s spremljavo glasovirja. 4. Schumann R.: „Na Savi“, op. 36. št. 1., in „Oj solnice“, op. 36. št. 4. Solospeva za sopran s spremljavo glasovirja. Poje gospica Milka Dolenc. 5. Aljaž I.: „Občutki“. Moški zbor s samospevom za bariton. Poje gosp. Fran Gralland. 6. Ipac: „Pod prozorom“. Mešan zbor. 7. Pokorný: „U kolo“. Mešan zbor. Spremljata iz prijaznosti na glasovirju gospa. I. Pintar in gospod E. Rizzoli. Po koncertu bo ples.

— (Vedešen legat družbi sv. Cirila in Metoda.) Dne 25. t. m. je umrl v Gradcu po kratki bolezni gospod Jurij Vrečko, kupec in hišni posestnik, občepričljen moščan, vrl narodnjak in stalni podpornik družbe sv. Cirila in Metoda. V svoji dne 24. t. m. spisani oporoki je družbi sv. Cirila in Metoda volil kot legat svojo hišo v Gradcu, notranje mesto, Davidove ulice št. 1. Pokojnik je bil rojen v Netunjah pri Celju, kamor se je prepeljalo dne 27. t. m. njegovo truplo. Sprevod v Gradcu iz pokojnikovega stanovanja na kolidvor je pričal, kako je bil rajniki priljubljen. Na krsto je bilo položenih tudi več vencev s slovenskimi napisimi. Bodit blagemu pokojniku lahka domača in časten spomin.

— (Izvenakademična podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradcu) priredi dne 2. decembra v prostorih „Puntigamer Bierhalle“ veselico, pri kateri bodo sodelovali hrvatski in slovenski tamburaši in pevci. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina za obitelj 1 gld., za posamezne osebe 30 kr., dijaki so vstopnine oproščeni.

Deželnozborska volitev.

Pri današnji volitvi v skupini veleposestnikov so bili voljeni sledeči gospodje: Ervin grof Auersperg, Leon grof Auersperg, Franc vitez Langer, Leopold baron Lichtenberg, dr. Adolf Schaffer, Josip baron Schwiegel, Josip Anton grof Barbo, Alfonz baron Wurzbach, Feliks pl. Lenkh, Karl Lukmann. Baron Wurzbach je dobil 63 glasov, grof Leon Auersperg 64, vsi drugi po 65 glasov. Oddanih je bilo 66 glasovnic, jedna je bila prazna, na dveh je bilo napisanih le 9 imen, jeden glas je dobil baron Ludovik Berg.

Brzojavke.

Dunaj 28. novembra. V današnji seji proračunskega odseka je posl. Bareuter predlagal, naj se odkloni postavka za celjsko utrakovistično gimnazijo, posl. Mengera, naj se gimnazija premesti iz Celja v kak drug kraj. Oba predloga sta se z vsemi proti trem glasom odklonila.

Dunaj 28. novembra. Naučni minister baron Gautsch je v današnji seji proračunskega odseka izjavil, da ustanovi začetkom prihodnjega šolskega leta v Zadru popolno hrvatsko gimnazijo. Obljubil je tudi paralelko na celjski utrakovistični gimnaziji, Čehom pa tri nove srednje šole, v Budejevcih, Žižkovu in Stražnici.

Dunaj 28. novembra. Ministerski predsednik grof Badeni je danes povedal poslancem, da se sklicajo dež. zbori na dan 28. decembra in da bodo zborovali nepretrgoma, dokler ne doženejo vseh predlog.

Dunaj 28. novembra. Davčni odsek se je v sinočni seji bavil z vprašanjem o reviziji zemljiškodavčnega katastra. Finančni minister je pritrdir nasvetu, da se zemljiški davek zniža za jeden milijon, pa pristavlja, da bi vlada nikakor ne mogla privoliti večjega znižanja.

Dunaj 28. novembra. V parlamentarnih krogih se govori, da se razglasiti imenovanje dr. Rittnerje galiskim ministrom že v kratkem.

Pariz 28. novembra. Slavni dramatični pisatelj Aleksander Dumas je sinoči umrl, star 71 let.

V petek, dné 29. novembra 1895.

Kot gost nastopi gospod Adam Mandrovič, ravnatelj in član hrvatskega narodnega zemaljskega kazališta v Zagrebu.

Ludvik XI.

Zaloigra v 5 dejanjih. Francoski spisal Casimir Delavigne. Prosto poslovenil J. B. Režiser g. Rudolf Ineman. Blagajna se odpre ob 7. uru. — Začetek točno ob 18.8. uru. Konec po 10. uru zvečer.

Vstopnina glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v nedeljo, dné 1. decembra t. l.

Tujiči.

27. novembra.

Pri Mateti: Neuer, Swegel, Schwarz, Prohaska, Müller, Löwy, König, Klug, Michl, Bleyer, Luckner z Dunaja. — Rustija iz Košane. — Hiller iz Rosenheina. — Schrank iz Patrasa. — Blassnig iz Domžal. — Berdajs s Save. — Auersperg s Turna. — Greibl, Kawallar iz Patrionina.

Pri Lloydu: Zesler iz Gradca. — Lenstek iz Lurja. — Treven iz Idrije. — Cerjak iz Cerknice. — Tratnik iz Dolenjevasi. — Okorn iz Herpelje-Kezine. — Ditrich iz Postojne.

Umrli so v Ljubljani:

26. novembra: Elizabeta Tiran, sprevodnika hči, 13 mesecev, Marije Terezije cesta št. 6. — Jožeta Marinka, delavčeva hči, 3 mesece, Opekarška cesta št. 35.

Meteorologično poročilo.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
27.	9. zvečer	737.5	-3.2°	brezvetr.	meglă	
28.	7. zjutraj	736.5	-4.8°	brezvetr.	meglă	0.0
"	2. popol.	735.9	-2.7°	sr. jvzh.	meglă	

Srednja včerajšnja temperatura -3.0°, za 4.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 28. novembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	99	gld.	50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	"	55	"
Avstrijska zlata renta	120	"	80	"
Avstrijska kronska renta 4%	100	"	05	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	10	"
Ogerska kronska renta 4%	98	"	05	"
Avstro-ogrske bančne delnice	1013	"	—	"
Kreditne delnice	372	"	25	"
London vista	121	"	—	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	05	"
20 mark	11	"	81	"
20 frankov	9	"	60	"
Italijanski bankovci	44	"	80	"
C. kr. cekini	5	"	70	"

Dně 27. novembra 1895.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	147	gld.	—	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	198	"	50	"
Dunavna reg. srečke 5% po 100 gld.	129	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	196	"	—	"
Ljubljanske srečke	23	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	165	"	25	"
Trauey-društ. velj. 170 gld. a. v.	495	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	30	"

Prodá se iz proste roke

v lepem kraju na Gorenjskem (1546-1)

lepa dvonadstropna hiša

ležeča ob železniški postaji, z vsemi k njej pripadajočimi gospodarskimi poslopji, z velikim sadnim in lepotnim vrtom, hlevi, velikim lepim dvoriščem itd.

Več se izvē iz prijaznosti pri upravnosti „Slov. Naroda“.

Karola Wolf-a restitucijski fluid.

(Izvleček iz izvrstnih gorskih zeljišč).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepevsko sredstvo po težkih naporih, trajnih ježih itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnarjih bolezni, kakor: protinu, revmatičnemu otrpnjenju, zvitju in pretegnjenju žil itd.

Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a redilni prašek za živino.

Preskušen pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, preščeh itd., če nečejo testi, če slabu prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim.

Cena zavitku 45 kr.

Glavna zaloga in jedini izdelovatelj:

Karol Wolf

lekarnar v Vipavi, na Kranjskem, via Postojina in Gorica.

Vzprejem spretnega knjigovodjo.

Ponudbe naj se pošljajo pod naslovom: „Vinko Majdič, valjčni mlín v Kranju“. (1528-3)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopno omembeni prihajaju in održajni časi označeni so v srednjem vročaku.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uru 5 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Šent Sebastijan v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budanje, Plisen, Marijine vare, Hevlje, Karlova vare, Frančeve vare, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uru 10 min. ajtnejši mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. uru 10 min. ajtnejši osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uru 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 12. uru 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Šent Sebastijan, Dunaj.

Ob 4. uru po poštedenju osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, Šent Sebastijan v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inomost, Brogen, Orah, Genove, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budanje, Plisen, Marijine vare, Hevlje, Frančeve vare, Karlova vare, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uru 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 12. uru 56 min. dopoldne osebni vlak v Dunaju via Amstetten, Lipkega Prage, Frančevih varov, Karlovin varov, Hevlje, Marijineh varov, Planja, Budanje, Solnograd, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Budanje, Plisen, Marijine vare, Hevlje, Frančeve vare, Karlova vare, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Ob 9. uru 39 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 4. uru 45 min. popoldne osebni vlak v Dunaju, Ljubna, Šent Sebastijan, Pontabla, Trbiš.

Ob 9. uru 46 min. mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 9. uru 46 min. osebni vlak v Dunaju preko Amstettensa in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uru 95 min. ajtnejši v Kamnik.

Ob 8. uru 50 min. dopoldne.

Ob 8. uru 50 min. včerajšnji v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 8. uru 46 min. ajtnejši v Kamnik.

Ob 11. uru 46 min. dopoldne.

Ob 11. uru 46 min. včerajšnji v Kamnik.

Doktorja Otona pl. Trnkóczy-ja

Malaga schina in železom.

(Malaga 225 gr., Cort Chin. 7 gr., Tincl. Malat. ferri 25 gr.)

Skušeno že 20 let pri krvlji revnih, slabotnih, bledih, mednih odrščenih in otrokih, kot lahko prebavljiv china-železo-preparat.

Dobiva se (1525-2)

v lekarni Trnkóczy-jevi poleg mestne hiše v Ljubljani.

1 stekleničica 75 kr.

Glavne zaloge

pristno ruskih peterburških

gumijevih galloš in čevljev za sneg

(1385-10)

J. S. Benediktu v Ljubljani.

Hiša

št. 35 v predmestju Karlovec v Škofji Loki zelo priprvana posebno za penzioniste in obrtnike, je s kmeljiskim postopjem vred na prodaj. (1556)

J. Klauer-jev

kemično-čisti higienični kranjski

likér iz planinskih zelišč

vpliva v visoki meri osveževalno in očivajoč, če se kdo neugodno, slabo in neviščeno pocuti, pospreme prebavljene in se priporoča kot vsakdanja dijetetična pijača.

Zajamčeno čisti izvleček je in se ne sme primerjati z nobenim likerjem, ker dobrojeno in zdravilno upliva vse druge prekaša.

Ta jedini domači proizvod te vrste bi se moral povsodi popolno ceniti in bi ne smel manjkati v nobeni hiši, v nobeni restavraciji in v nobeni kavarni.

Pristnega prodaja (1870-11)

J. Klauer v Ljubljani.

Zakonito zavarovan.

Varstvo proti

mrazu in mokroti

dajo jedino in samo moje svenčovane

častniške konjske čabrade</h